

בבית המשפט העליון

בג"ץ 2805/07 - א'

בפני: כבוד השופט א' גרוניס
 כבוד השופטת מ' נאור
 כבוד השופטת א' חיות

העותרת: התנועה למען איכות השלטון בישראל

נגד

המשיבים: 1. ראש הממשלה
 2. היועץ המשפטי לממשלה
 3. שר האוצר

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרת: עו"ד אליעד שרגא, עו"ד ברק כלב
 ועו"ד צרויה מידד-לוזון

פסק דין

1. העותרת הזדרזה יתר על המידה בעתירתה זו, בה היא מבקשת כי המשיבים 1 ו-2 יפעלו להשעתו של המשיב 3 מתפקידו כשר האוצר (להלן - השר).

2. מן החומר שצורף לעתירה עולה, כי ביום 21.3.07, היינו ביום ד' של השבוע שעבר, פנתה העותרת בכתב למשיבים 1 ו-2 בעקבות העובדה שמתנהלת חקירה פלילית בעניינו של השר. במכתב נאמר, כי מן הראוי שהשר יימנע מהשתתפות בדיונים הנוגעים לתיקצובם של מוסדות אכיפת החוק ומקבלת החלטות באשר למוסדות האמורים. למחרת היום, יום ה' 22.3.07, נשלח מכתב נוסף למשיבים 1 ו-2. מכתב זה מתבסס על פרסומים בתקשורת, לפיהם מסרו גורמים במשטרה כי יש ראיות מספיקות לביסוס חשד בדבר מעורבות של השר במעשי מרמה. במכתב נאמר, כי אם אלה הם פני הדברים, מתבקשים משיבים 1 ו-2 לשקול האם חומר הראיות שהצטבר מחייב השעיה לאלתר של השר.

3. בנוסף לשני המכתבים הנזכרים, פנתה העותרת ביום 21.3.07 בכתב למשיב 2, למפקח המשטרה ולראש אגף החקירות במשטרה. במכתב זה נתבקשו הנמענים "לפעול כדי להבטיח כי החקירה [של החשדות לגבי השר] תמוצה במהירות הראויה ובתוך מספר שבועות לכל היותר". המכתב הנזכר זכה למענה מטעם המשיב 2 כבר ביום המחרת, 22.3.07. עוזרו של המשיב 2, עו"ד רז נזרי, כתב לעותרת כי "נוכח הרגישות הציבורית המובנת, ייעשה מאמץ להשלים את החקירה ולקבל החלטה בעניינה בהקדם, אך עם זאת, לא נוכל כמוכן להתחייב על סיומה עד תאריך ספציפי, ואף לא לומר שהיא תסתיים תוך מספר שבועות לכל היותר".

4. העותרת פנתה למשיבים 1 ו-2 בבקשה לשקול אפשרות של השעייה ביום ה' בשבוע שעבר. היא פנתה לבית משפט זה אתמול בבוקר, יום ב', 26.3.07. מניחים אנו שמכתבה של העותרת, הכוללת את דרישת ההשעייה, נתקבל אצל המשיבים 1 ו-2 ביום בו נשלח. לא כל הימים מאז היו ימי עבודה, שהרי עברנו סוף שבוע. זאת ועוד, העותרת כלל לא פנתה לשר בבקשה כי ישעה את עצמו. אף אין זה ברור האם הדרישה להשלמת החקירה תוך "מספר שבועות לכל היותר", דרישה שנשלחה ביום ד', מתיישבת עם הדרישה להשעיתו של השר, דרישה שיצאה כבר למחרת היום.

5. השעיתו של שר מן הממשלה אינה עניין של מה בכך. עניין כאמור מחייב שקילה בכובד ראש של נתונים שונים. מטבע דברים שלא ניתן להחליט על כך כהרף עין. העותרת אינה יכולה לצפות שהחלטה כזו, בנסיבות המתוארות, תתקבל תוך שני ימי עבודה. נציין, כי לגבי עובדי ציבור דורש החוק כי כאשר נדרשים הם להשתמש בסמכותם עליהם להחליט ולהשיב לפונה "בכתב בהקדם, אך לא יאוחר מארבעים וחמישה ימים מיום קבלת הבקשה" (סעיף 2(א) לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), התשי"ט-1959)).

בין אם ההוראה הנזכרת חלה במקרה הנוכחי ובין אם לאו, מהווה היא אינדיקציה מסויימת לכך שיש ליתן לבעל הסמכות זמן מינימלי לשם מתן תשובה. ברור גם, שתקופה של ארבעים וחמישה ימים הינה התקופה המירבית, ויהיו מקרים בהם החובה ליתן תשובה תתמצה במועד קצר יותר, ולעיתים קצר בהרבה. התקופה הראויה הינה תלוית הקשר ונסיבות. מכל מקום, במקרה הנוכחי לא המתינה העותרת ולו מעט טרם הגשת העתירה אלא הזדרזה בהגשתה לפני שלמשיבים 1 ו-2 ניתנה הזדמנות מספקת ונאותה להשיב. העתירה הינה מוקדמת מידי (ראו בג"ץ 2241/02 התנועה לאיכות השלטון נ' ראש הממשלה (לא פורסם)).

6. העתירה נדחית, איפוא, על הסף. כמוכן שאיננו מביעים כל עמדה לגבי שאלת ההשעיה

לגופה.

ניתן היום, ח' בניסן התשס"ז (27.3.07).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. עכב 07028050_S01.doc
מרכז מידע, טל' 02-6593666; א א ; www.court.gov.il